

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/135/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313213492
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5313213492.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XX, právne zastúpený: TOMANÍČEK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 6, Žilina, IČO: 47 239 000, o zaplatenie sumy 2.756,98 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Čadca č. k. 9C/62/2013-252 z 29. marca 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. potvrdzuje.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Výrok I. rozsudku okresného súdu ostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým vydaným v súdnej veci) okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 801,70 eur zastavil (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 8,80 % (výrok III.).

2. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť F. G. G., a.s., sa podanou žalobou domáhal voči A. B., nar. XX.XX.XXXX ako žalovanému 1/ a H. B., nar. XX.XX.XXXX ako žalovanej 2/ uloženia povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 2.756,98 eur spolu so 7,49 % ročným úrokom zo sumy 2.675,50 eur od 01.12.2013 do zaplatenia a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.675,50 eur od 01.12.2013 do zaplatenia. Uplatnený nárok skutkovo odôvodnil tým, že so žalovanými 1/ a 2/ uzatvoril zmluvu o stavebnom sporení a zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo 16.03.2006 (ďalej aj ako „úverová zmluva“). Na jej základe im poskytol mimoriadny medziúver vo výške 3.319,39 eur. Keďže žalovaní medziúver prestali riadne a včas splácať, listom z 05.08.2013 odstúpil od predmetnej zmluvy a vyzval žalovaných na vrátenie zostatku úveru spolu v zmluve dohodnutým príslušenstvom. Vychádzal z ustanovenia čl. VII. bod 5. úverovej zmluvy, podľa ktorého odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka a ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane príslušenstva.

3. Okresný súd rozhodol o pripustení zmeny subjektu konania na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu F. G. G., a.s. do konania vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Následne rozhodol o zastavení konania voči žalovanej 2/ H. B. z dôvodu, že na jej majetok bol vyhlásený konkurz a žalovaná 2/ bola oddĺžená a v konaní pokračoval iba s jediným žalovaným, a to A. B.. Tohto naďalej v záhlaví svojich rozhodnutí označoval poradovým číslom ako „žalovaného 1/“.

4. Bývalý Okresný súd Čadca rozhodol rozsudkom (v poradí prvým v súdnej veci) č. k. 9C/62/2013-166 z 28.07.2021, ktorým uložil A. B., označenom ako žalovaný 1/, povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 698,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 01.12.2013 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). Voči tomuto rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca, na základe ktorého Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8Co/63/2022-222 z 30.06.2022 tento rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené ponechal nedotknutý a vo výroku, ktorým bola vo zvyšnej časti žaloba zamietnutá a závislom výroku o trovách konania (výroky II. a III.) rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v záhlaví uznesenia žalovaného neoznačoval poradovým číslom 1/, nakoľko prebiehajúce konanie sa týkalo len jedného žalovaného. Okresný súd následne v rozsudku, ktorý je predmetom prieskumu tohto odvolacieho konania, opätovne označil žalovaného aj poradovým číslom 1/, čo považuje odvolací súd za nadbytočné a v záhlaví svojho rozhodnutia označil žalovaného už bez uvedenia poradového čísla.

5. Odvolací súd vo vyššie označenom zrušujúcom uznesení konštatoval, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol označenou úverovou zmluvou založený spotrebiteľský záväzkový vzťah, v dôsledku čoho bola správna aplikácia právnych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Stotožnil sa s názorom okresného súdu, že zmluvné strany si môžu dojednať časový okamih účinnosti odstúpenia od zmluvy, na základe ktorého sa zmluva zrušuje, odlišne od zákonnej úpravy vyplývajúcej z § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, avšak nie v neprospech účastníka zmluvy v postavení spotrebiteľa. Vytkol však okresnému súdu, že dostatočne jasne neozrejmil svoje úvahy, že zmluvné dojednanie o účinkoch odstúpenia v čl. VII bod. 5 úverovej zmluvy spolu so všeobecnými podmienkami je v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa a spôsobujú výrazne nerovnomerné postavenie účastníkov zmluvného vzťahu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nebolo jasné v čom, z hľadiska skutkových zistení danej veci, uvedené nerovnomerné postavenie malo spočívať. Odvolací súd súhlasil s odvolaním žalobcu, že v napadnutom rozsudku absentuje odôvodnenie, ktorú skutočnosť vyhodnotil ako procesné pochybenie okresného súdu spočívajúce v porušení práva žalobcu na spravodlivý proces. V ďalšom konaní uložil okresnému súdu vec opätovne prejednať a rozhodnúť s tým, že svoje rozhodnutie odôvodní podľa kritérií uvedených v ust. § 220 ods. 2 CSP.

6. Okresný súd po vrátení veci, rozhodol o čiastočnom zastavení konania o zaplatenie sumy 801,70 eur na základe späťvzatia žalobcu podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). Pri posúdení dôvodnosti zvyšnej časti uplatneného nároku žalobcu zotrval na svojom predchádzajúcom názore, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúci z úverovej zmluvy je vzťahom spotrebiteľským. Vychádzal z nespornej skutočnosti, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k odstúpeniu od tejto zmluvy a právne následky odstúpenia boli zmluvne upravené v čl. VII zmluvy o úvere. Opätovne konštatoval, že predmetné zmluvné ustanovenie je v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa a spôsobuje výrazné nerovnomerné postavenie účastníkov tohto zmluvného vzťahu. Uviedol, že ustanovenia úverovej zmluvy upravujúce účinky odstúpenia od zmluvy ex nunc sú v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa, nakoľko kladú spotrebiteľa do výrazne nevýhodnejšieho postavenia oproti postaveniu, ktoré by mal pri aplikácii všeobecnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku, z ktorého dôvodu na ustanovenie tohto článku nemožno pri rozhodovaní prihliadať. Konštatoval, že ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré napriek odstúpeniu od zmluvy zachovávajú právo veriteľa na úrok, poplatky, iné príslušenstvo a sankcie z titulu porušenia zmluvy, zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože ho zaväzujú nad rámec zákonných povinností, ktoré by mu vznikli podľa Občianskeho zákonníka, v súvislosti s odstúpením od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa, vrátane sankcií a príslušenstva, popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Zmluvné podmienky o odstúpení upravené v čl. VII úverovej zmluvy považoval okresný súd za nevyvážené, spôsobujúce hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného, jednostranne zvyhodňujúce iba veriteľa, ktorému po odstúpení od zmluvy zostávajú zachované všetky jeho práva. Ďalej okresný súd uviedol, že ak sa budú vo veci aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o odstúpení od zmluvy, na základe ktorých by sa zmluva zrušila od počiatku, účastníci zmluvy sú povinní navzájom si vydať to, čo plnením z tejto zmluvy nadobudli. Potom by žalovaný bol povinný uhradiť žalobcovi sumu 698,30 eur ako rozdiel medzi sumou reálne ním vyčerpanou a sumou, ktorú uhradil do odstúpenia od zmluvy žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi. Táto suma v poradí prvým rozsudok okresného súdu bola žalobcovi

právoplatne priznaná. Pokiaľ by sa vychádzalo z dohodnutých ustanovení o odstúpení, žalovaný by bol povinný uhradiť nielen istinu, ale aj úroky, ktoré si žalobca ku dňu 15.03.2023 vyúčtoval v sume 1.819,91 eur. Považoval tak za výhodnejšie a priaznivejšie pre žalovaného aplikovať na odstúpenie od zmluvy ustanovenia Občianskeho zákonníka, nie ustanovenia dohodnuté medzi účastníkmi v zmluve. Vzhľadom na uvedené právne posúdenie, že odstúpením od úverovej zmluvy právnym predchodcom žalobcu, táto sa od svojho žalovaný bol povinný vrátiť žalobcovi sumu vo výške 698,30 eur ako rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 3.186,61 eur a sumou uhradenou žalovaným a pôvodnou žalovanou 2/ vo výške 2.621,09 eur. Keďže táto suma, v poradí prvým rozsudkom bola žalobcovi právoplatne priznaná, okresný súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, pri percentuálnom vyjadrení úspechu strán sporu vychádzal zo sumy, ktorú si žalobca uplatnil a zo súm, ktoré boli žalobcovi rozhodnutím súdu priznané, za úspech žalobcu považoval aj sumy, o ktorých bolo konanie zastavené z dôvodu, že k ich úhrade žalovaným došlo po začatí konania. Na základe toho dospel k záveru, že úspešnejší v konaní bol žalobca, ktorého čistý úspech predstavuje 8,80 % a v takomto rozsahu mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania.

8. Žalobca podal voči výroku II. rozsudku okresného súdu, ktorým bola vo zvyšnej časti jeho žaloba zamietnutá odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil tak, že jeho žalobe aj v tejto časti vyhovie a prizná mu voči žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Namietal, že okresný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. V súvislosti s námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci žalobca poukazoval na možnosť dojednania účinkov odstúpenia od zmluvy odlišne, od úpravy uvedenej v Občianskom zákonníku. V súdenom prípade si jeho právny predchodca a žalovaný dojednali možnosť odstúpenia od úverovej zmluvy v čl. VII bod 1 tak, že odstúpením nedôjde k zániku zmluvy od začiatku, ale až doručením tohto odstúpenia od zmluvy druhej zmluvnej strane, t. j. dojednali si účinky odstúpenia od zmluvy ex nunc, čím využili svoje zákonné právo vyplývajúce priamo z ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd poprel právo zmluvných strán na úpravu zmluvných podmienok, ktoré im vyplýva priamo z tohto ustanovenia. Pokiaľ by zákonodarca mienil ustanovením § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka obmedziť možnosť voľby dojednania odlišných účinkov odstúpenia od zmluvy v spotrebiteľských sporoch, bolo by to v tomto ustanovení výslovne a jednoznačne uvedené. Postup súdu, ktorým si v rozpore so zákonom upravil toto zákonné ustanovenie označil za rozpor s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží len moci zákonodarnej. Za absurdné označil, aby dôvodom neprijateľnosti zmluvnej podmienky bola povinnosť spotrebiteľa uhradiť svoje záväzky, ktoré pred odstúpením od zmluvy existovali. V zmysle záverov konajúceho súdu je možné uzavrieť, že pre spotrebiteľa je prijateľné iba odpustenie všetkých záväzkov. Takéto závery označil za protiústavné, nakoľko súd povinnosť vrátiť poskytnutý úver považuje za dôvod neprijateľnosti zmluvnej podmienky, čím narúša zmluvnú slobodu, ale aj rovnosť strán. V predmetnej veci zo strany jeho právneho predchodcu došlo k využitiu oprávnenia odstúpiť od zmluvy a k zrušeniu tejto zmluvy v súlade s § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka dohodou zmluvných strán, doručením tohto podania druhej zmluvnej strany. Jeho nároky vzniknuté pred odstúpením od zmluvy preto nemožno právne kvalifikovať ako nároky z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko sa jedná o nároky vyplývajúce z uzavretej zmluvy, keďže k jej zániku došlo až doručením oznámenia o odstúpení od zmluvy.

10. Ďalej žalobca namietal porušenie ust. § 391 ods. 2 CSP okresným súdom, v zmysle ktorého je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Okresný súd tým, že nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu znemožnil mu uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca poukázal na bod 39. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline, najmä zdôraznil tú časť, kde sa konštatuje, že právny predpis môže stanoviť, alebo zmluvné strany sa môžu dohodnúť o účinkoch odstúpenia od zmluvy ex nunc, prípadne k nejakému inému okamihu.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu z 03.07.2023 navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že sa s tvrdeniami žalobcu

v odvolaní nestotožňuje, naopak za správne označil závery, na základe ktorých rozhodol okresný súd, ktorý v plnej miere rešpektoval právny názor odvolacieho súdu. K odvolacej námietke nesprávneho právneho posúdenia veci uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s právnou úvahou a právnym posúdením veci okresným súdom. Akékoľvek zhoršenie postavenia spotrebiteľa musí byť v súlade s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka kvalifikované ako neprijateľná zmluvná podmienka. Odstúpenie od zmluvy nemožno porovnávať s právom na zosplatnenie úveru pred dohodnutou dobou jeho konečnej splatnosti, kedy dochádza len k zmene času plnenia. Odstúpením od zmluvy sa zakladá nová osobitná reštitučná povinnosť. Hoci ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka hovorí o možnosti strán dohodnúť si účinky odstúpenia inak, nesmie táto dispozitívnosť normy zhoršovať postavenie spotrebiteľa. V súvislosti s rámcom právnych predpisov, od ktorých sa nemôžu v neprospech spotrebiteľa odchyliť zmluvné podmienky, považoval za nevyhnutné ods. 1 veta prvá § 54 Občianskeho zákonníka vykladať extenzívne. Pokiaľ sa na prvom mieste zmluvné podmienky nesmú odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, musí sekundárne platiť aj to, že dané pravidlo dopadá aj na osobitné právne predpisy. Z hľadiska judikatúry poukázali na rozhodnutia krajských súdov, ktoré sa k týmto možnostiam odchylenia sa od dispozitívnej právnej normy zaoberali. K námietke nerešpektovania právneho názoru odvolacieho súdu uviedol, že mu nie je zrejmé, z akých argumentov odvolacieho súdu odvodzoval žalobca svoju legitímne očakávaná úspechu na úspech svojho nároku. Odvolací súd v žiadnom smere nepoprel právny záver okresného súdu, len mu vytkol nedostatočné ozrejenie svojich úvah, ktoré ho k právnemu názoru viedli. Okresný súd následne svoje úvahy a právnú argumentáciu dostatočne rozšíril.

12. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II., v ktorom vo zvyšnej časti žalobu zamietol a v závislom výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Takýto postup je v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenie rozhodnutí prvoinštančného a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (pozri napr. III.ÚS 78/05, IV.ÚS 350/09).

14. Na potvrdenie správnosti záverov rozsudku súdu prvej inštancie a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

15. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom, keď vylúčil možnosť zmluvného dojednania časového momentu účinkov odstúpenia od zmluvy jej účastníkmi odlišne od zákonnej úpravy, napriek tomu, že takúto možnosť pripúšťa ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého účinky spojené s odstúpením od zmluvy si účastníci môžu dohodnúť inak, než je uvedené v tomto zákonom ustanovení, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje.

16. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že uvedená odvolacia námietka žalobcu nie je dôvodná. Okresný súd pri právnom posúdení veci vychádzal z ust. § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (citovaný v bode 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Nevylúčil možnosť dohody účastníkov záväzkového vzťahu o účinkoch odstúpenia od zmluvy odlišne než to upravuje toto zákonné ustanovenie. Zdôraznil však, že záväzkový vzťah založený zmluvou o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má spotrebiteľský charakter, v spojení s ktorým je možnosť úpravy zmluvných podmienok odchyľne od znenia zákona iba v prípade, ak predmetné odchylenie od zákona nie je v neprospech spotrebiteľa. Okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z posudzovania zmluvného dojednania sporových strán týkajúceho sa účinkov odstúpenia od úverovej zmluvy a porovnával, či účinky dohodnuté zmluvnými stranami, ktorými sa odchyľili od znenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sú alebo nie sú v neprospech spotrebiteľa, t. j. žalovaného. V bodoch 44. až 48. odôvodnenia napadnutého rozsudku podrobne hodnotil uvedené odchylenie a uviedol, že zmluvné dojednanie

medzi sporovými stranami, na základe ktorých si dojednali odlišne účinky odstúpenia od zmluvy než sú upravené v ust. § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sú v neprospech spotrebiteľa. Okresný súd dôsledne porovnával pozíciu žalovaného ako spotrebiteľa, v ktorej by sa ocitol v oboch prípadoch a na základe jej porovnania konštatoval, že zmluvné dojednanie účinkov odstúpenia od zmluvy sporovými stranami je v neprospech spotrebiteľa žalovaného, pre ktorú skutočnosť na tieto neprihliadal. K námietke žalobcu, že takýmto spôsobom boli žalovanému vlastne „odpustené“ jeho záväzky existujúce / splatné ku dňu odstúpenia od zmluvy, odvolací súd poukazuje na obsah vyjadrenia žalovaného k podanému odvolaniu, s ktorým sa stotožňuje. Inštitút zosplatnenia úveru (§ 565 Občianskeho zákonníka), pokiaľ je zosplatnenie uplatnené v lehotách (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) predstavuje plnenie zmluvného záväzku len s modifikáciou času plnenia. Odstúpením od zmluvy sa zakladá nová reštitučná povinnosť. Dojednanie účinkov odstúpenia od zmluvy ku dňu doručenia odstúpenia druhej zmluvnej strane, je vlastne obídením zákonných lehôt určených pre zosplatnenie úveru. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že okresný súd aplikáciu § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka nevyvlúčil, naopak z neho vychádzal, avšak v spojení s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zaoberal posúdením, či uvedené zmluvné dojednanie, ktoré je medzi stranami prípustné, nie je dojednaním v neprospech spotrebiteľa, z ktorého dôvodu by išlo o dojednanie neprijateľné a neplatné.

17. V ďalšej odvolacej námietke žalobca poukazoval na nesprávny procesný postup okresného súdu, ktorý pri svojom rozhodovaní nerešpektoval právny názor krajského súdu vyjadrený v zrušujúcom uznesení, ktorým bol v poradí prvý rozsudok okresného súdu v prejednávanej veci zrušený. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že ani uvedená odvolacia námietka nie je dôvodná. V bode 39. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia sa odvolací súd vo všeobecnej rovine vyjadruje k inštitútu odstúpenia od zmluvy a k následkom, ktoré sú s uplatnením tohto inštitútu spojené. Vychádzajúc z tohto všeobecného exkurzu, v konkrétnostiach prejednávanej veci v bode 40. svojho uznesenia konštatoval, že v napadnutom rozsudku okresného súdu absentovalo odôvodnenie následkov a porovnanie následkov odstúpenia od zmluvy, ktoré bolo dohodnuté stranami záväzkového vzťahu s následkami, ktoré by nastali v prípade, že sa vychádza zo zákonnej úpravy následkov odstúpenia. Odvolací súd v žiadnom prípade, tak ako sa to snaží interpretovať žalobca v podanom odvolaní, nezaujal právny názor, podľa ktorého by sa v prípade posúdenia nároku žalobcu mal okresný súd riadiť zmluvným dojednaním účinkov odstúpenia od zmluvy.

18. Na základe vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd považoval rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. za vecne správny a tento potvrdil. Za vecne správny považoval aj závislý výrok o trovách konania, okresný súd dôsledne vychádzal zo zásady úspechu strán sporu a aplikoval správne ustanovenie CSP, odvolací súd preto aj výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Keďže odvolaniu žalobcu vyhovené nebolo, tento bol v odvolacom konaní neúspešný, odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi žalovanému ako strane v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnej.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).